

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
СУМСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ФАКУЛЬТЕТ ІНОЗЕМНОЇ ФІЛОЛОГІЇ
ТА СОЦІАЛЬНИХ КОМУНІКАЦІЙ

СОЦІАЛЬНО-ГУМАНІТАРНІ АСПЕКТИ РОЗВИТКУ СУЧАСНОГО СУСПІЛЬСТВА

МАТЕРІАЛИ ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ НАУКОВОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ ВИКЛАДАЧІВ,
АСПІРАНТІВ, СПІВРОБІТНИКІВ ТА СТУДЕНТІВ

(Суми, 23-24 квітня 2015 року)

2. Lawton Thomas. Governing the Skies: Conditions for the Europeanisation of airline policy // Journal of Public Policy. – 1999. – Vol. 19. – № 1. – P. 92 (P. 91-112).
3. Heritier A. Differential Europe: The European Union Impact on National Policymaking // Differential Europe: the European union impact on national policymaking. – Rowman & Littlefield, 2001. – P. 3.
4. Kohler-Koch Beate. The evolution and transformation of European governance / Beate Kohler-Koch // The Transformation of Governance in the European Union ; eds. Beate Kohler-Koch, RainerEising. – London : Routledge, 1999. – P. 15 (P. 14-36).
5. Лендъел М. О. Вплив процесів європеїзації на вдосконалення стандартів і практики управління у регіоні Центральної Європи / М. О. Лендъел // Стратегічні пріоритети. – 2012. – №1. – С. 37-42.
6. Оржель О. Європейська інтеграція та європеїзація: тотожність та відмінність / О. Оржель // Державне управління та місцеве самоврядування. – 04/2011 . – Вип. 2 (9) . – С. 24-33.

ЦИКЛИ ІСНУВАННЯ СУЧАСНИХ ПОЛІТИЧНИХ ПАРТІЙ В УКРАЇНІ

Костенко А. М., *канд. політ. наук,*
Марченко А. В., *студ. гр. ПРМ-41*

Стрімке зростання кількості політичних партій у всьому світі безпосередньо пов'язане з розвитком демократії та розширенням виборчого права. Тому стабільне функціонування партій вважається показником стабільності політичного режиму.

До початку ХХ в. партії і партійні системи перетворилися по суті в дзеркало соціального і будь-якого іншого розшарування суспільства [1, 309]. Результатом стало велике розмаїття їх типів і форм.

У сучасних політичних умовах найчастіше говорять про відмінності між масовими та кадровими партіями.

Відмінною ознакою кадрових партій є їх опора на політично активну еліту [1, 310]. У той же час масові партії орієнтовані на збільшення кількості членів партії, створення широкої електоральної бази. Існуючі олігархічні тенденції в партії можна розуміти або як неминуче породження сучасних організаційних процесів, або як відповідь на потребу партій в єдності і зміцненні своїх електоральних

позицій. У сучасних українських політичних партіях присутніми є як елементи масових та кадрових партій, так і елементи олігархічності.

Для аналізу циклів існування та функціонування політичних партій варто дослідити термін «цикл». Уперше опублікована американським економістом Т. Левітом у 1965 р. концепція життєвого циклу товару — це, безперечно, лише теоретична модель життя товару в період його перебування на ринку [2]. Проте ця модель широко використовується в маркетинговій практиці як така, що добре відповідає практичному досвіду, дає змогу описати, проаналізувати ринкове життя не тільки товарів, а й політичних партій, громадських діячів, ідей, послуг і т. п.

Сьогодні багато дослідників фокусують увагу на вивченні довгострокових політичних процесів, і приділяють недостатньо уваги процесам короткостроковим, таким, які, наприклад, тривають упродовж одного чи двох електоральних, і які мають велике значення у трансформаційних суспільствах, у тому числі, і в Україні

Давні нарікання політологів та аналітиків на несправжність і короткий вік життя українських партій, що навіть заслужили назву «квазіпартії» або виборчі проекти, є актуальними досі. Чимало партій ідуть у парламент вперше. Це, звісно, не означає, що вперше йдуть туди їхні члени, ідеться лише про переформатування або створення нових політичних об'єднань. Наприклад, уперше у 2014 році в Раду йшли «Блок Петра Порошенка», «Опозиційний блок», «Народний фронт», створений на базі «Фронту змін». З аксакалів української політики присутні лише «Батьківщина», «Сильна Україна», «Свобода» і невмируща КПУ. Є й чимало абсолютно нових партій.

За 20 років політичного плюралізму партійна система України еволюціонувала від обмежено багатопольярної системи масових партій (трьох основних – КПУ, СПУ та Руху і при наявності інших, що не відігравали значної ролі) до двоблокової багатопольярної системи олігархічних партій (ПР та більш-менш об'єднаної опозиції «Нашої України», БЮТ, а пізніше «Удару» та «Свободи»).

Досвід показує, що олігархічні партії існують максимум два електоральні цикли (8 років), переживаючи спершу швидкий злет, електоральні успіхи певного рівня (залежно від розміру вкладених засобів) та розпад після других, уже не таких успішних виборів.

Рейтинги у першому циклі залежать від того, наскільки нова партія зуміла вразити виборців якоюсь новою ідеєю, гаслом і, меншою мірою, обличчям, що запам'ятовується (таке обличчя могло

бути якраз більш виграшним, аніж ідея, оскільки українське суспільство ще не позбавилося від орієнтації на харизматичного лідера, на окрему особистість при владі). Однак вже у другому електоральному циклі олігархічні партії, не виправдавши очікувань, отримують зниження результатів. Якщо ж партія претендує на більше, ніж двоє виборів поспіль, то їй треба проводити політику, достатньо незалежну як від масових упереджень та популізму.

Фактично це буде першим кроком до становлення кадрової партії, який варто зробити заздалегідь, в т.ч. і тому, що за нашими прогнозами олігархічні партії в принципі віджили своє: вони надто нездатні до розвитку і схильні до вибору найпростіших рішень, не вміють вчитися на помилках і в умовах труднощів сповзають до примітивних і згубних, зрештою, методів масових партій.

Література

1. Хейвуд Э. Политология / Пер. с англ. под ред. Г. Г. Водолазова, В. Ю. Вельского - М.: ЮНИТИ-ДАНА, 2005 г., - 544 с.
2. Levitt T. Marketing Myopia // Theodore Levitt. – Harvard: Harvard Business Review. – 2004. [Electronic source] – Access mode: <https://hbr.org/2004/07/marketing-myopia>

ПСИХОЛОГІЧНИЙ АНАЛІЗ ТРУДНОЩІВ, ЯКІ ВИНИКАЮТЬ ПРИ ВИВЧЕННІ НІМЕЦЬКОЇ МОВИ

Бондарева О. М., студ. гр. ПР-21,
Назаров М. С., асистент

«Змініть мову, на якій розмовляєте і ви зміните спосіб мислення». Сьогодні, у XXI столітті, спостерігається прогресивний технологічний розвиток, і саме тому інтерес до вивчення іноземних мов зростає в арифметичній прогресії. Найбільш популярною мовою зараз є, звичайно, англійська, однак доведено, що не менш «модно» вивчати і німецьку мову. Дослідивши практику вивчення іноземних мов, було доведено, що для оволодіння другою іноземною мовою потрібно закласти вдвічі менше зусиль в порівнянні з зусиллями, які треба було докласти при вивченні першої іноземної мови. Отже, друга іноземна мова вимагає половину витраченого часу, необхідний для засвоєння першого, третій - чверть затрачених зусиль і т.д.